

**ΓΙΑ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΖΕΙΣ
ΔΕ ΦΤΑΙΕΙ Ο ΡΩΜΑΝΟΣ
ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΕΙΝΑΙ Ο ΕΧΘΡΟΣ**

“Εγώ από την πλευρά μου συνεχίζω, προσπερνάω την οποιαδήποτε πιθανότητα να μάνω πίσω και απαντάω με αγώνα ως τη νίκη ή αγώνα ως το θάνατο”

Νίκος Ρωμανός, 03/12/14

Πώς έχουν τα πράγματα...

Ο φυλακισμένος αναρχικός Νίκος Ρωμανός βρίσκεται σήμερα, 05 Δεκέμβρη του 2014, στην 25η μέρα απεργίας πείνας, διεκδικώντας εκπαιδευτικές άδειες ώστε να φοιτήσει στη σχολή στην οποία εισήχθη τον περασμένο Μάη. Αυτό που ζητά δεν είναι τίποτε περισσότερο απ' την απλή εφαρμογή ενός νόμιμου (με όρους αστικής δικαιοσύνης) δικαιώματος του. Η άρνηση εκχώρησης του απ' το Κράτος αποκαλύπτει, γι' άλλη μια φορά, το ψευδεπίγραφο των διακηρύξεων περί ισονομίας, ισότητας και δικαιοσύνης.

Η απεργία πείνας του Νίκου ξεσκεπάζει τις τρεις εξουσίες απ' το δημοκρατικό τους μανδύα. Η κυβέρνηση επιμένει στην αδιαλλαξία και την τακτική της πυγμής, αφού μία σημαντική υποχώρηση της μπορεί να τροφοδοτήσει κι άλλες διεκδικήσεις των καταπιεσμένων, μέσα κι έξω απ' τις φυλακές. Οπως δήλωσαν κι οι γονείς του Νίκου, αυτοί προτείνουν εικονικές λύσεις, τη στιγμή που ο αγώνας του γιου τους είναι πραγματικός. Οι πολιτικάντηδες της αντιπολίτευσης, αν εξαιρέσουμε τους δολοφόνους της Χρυσής Αυγής που θα πανηγύριζαν το θάνατο οποιουδήποτε κοινωνικού αγωνιστή, αφού εξέτασαν τις διαθέσεις του ακροατηρίου των ψηφοφόρων, προσπαθούν να κεφαλοποιήσουν τη μάχη του Ρωμανού και των χιλιάδων αλληλέγγυων σε ψήφους, τρώγοντας όμως τα μούτρα τους, μετά και το υστερόγραφο μήνυμα του απεργού πείνας:

|| *Προς όλους τους αγωνιστές των σαλονιών, τους επαγγελματίες
ανθρωπιστές, τις ευαίσθητες προσωπικότητες της διανόησης
και του πνεύματος: προκαταβολικά στα τσακίδια!* ||

Η δικαστική εξουσία εκτίθεται, και πάλι, γυμνή απέναντι στα (μισάνοιχα) μάτια της κοινωνίας, φανερώνοντας το βασικό της καθήκον: την εγγύηση διατήρησης της κοινωνικής/ταξικής ειρήνης, υπό τη διαρκή απειλή της τιμωρίας και του εγκλεισμού. Τη στιγμή που υποθέσεις κατασπατάλησης του καρπού του μόχθου των εργατών/τριών μπαίνουν στο αρχείο, σπίτια ανέργων κατάσχονται για ασήμαντα χρέη. Την ώρα που οι δικαστές κάνουν τα σταβά μάτια σε εγκλήματα, όπως αυτό του βασανισμού και της δολοφονίας του κρατουμένου Ιλία Καρέλι από ανθρωποφύλακες, αναρχικοί και κομμουνιστές, όπως ο Τάσος Θεοφίλου ή ο Θεόδωρος Σίψας

καταδικάζονται ή προφυλακίζονται για μακρό χρονικό διάστημα, δίχως να υπάρχει κανένα στοιχείο εναντίον τους.

Για μια ανάσα ελευθερίας

Ο Νίκος Ρωμανός βρίσκεται έγκλειστος στις φυλακές επειδή έδρασε ενάντια στο ναό του Κεφαλαίου: επιχείρησε, μαζί με συντρόφους του, να απαλλοτριώσει μία τράπεζα. Τιμωρείται απ' τον αρμόδιο μηχανισμό, το Κράτος, διότι προσπάθησε ν' απαντήσει δυναμικά στη μέγιστη ληστεία: την ίδρυση μιας τράπεζας.

Μπορεί το Κράτος να μην έχει χρήματα για εκπαιδευτικούς στα σχολεία, για γιατρούς στα κέντρα υγείας, για δωρεάν αστική συγκοινωνία ή για φτηνότερη θέρμανση, όμως έχει αρκετές δεκάδες δις ευρώ ώστε να χρηματοδοτήσει, και να διασώσει, τον κινητήριο μοχλό του καπιταλισμού: τις τράπεζες. Άλλωστε, μέσω αυτών θα κινηθεί το κεφάλαιο, ξεπερνώντας την οικονομική κρίση, εξαθλιώνοντας εκατομμύρια φτωχούς σε όλο τον πλανήτη και εγκλωβίζοντας ακόμη περισσότερους με τα δεσμά του χρέους.

Το κεφάλαιο αντιμετώπισε στο παρελθόν την κρίση υπερσυσσώρευσης, που επανεμφανίζεται σήμερα, με την παροχή εύκολων πιστώσεων. Το βιοτικό επίπεδο ανέβηκε στο δυτικό κόσμο μέσω της επένδυσης στη μελλοντική εκμετάλλευση του εργατικού δυναμικού. Έτσι, “λαός και Κολωνάκι” γλένταγαν στις ίδιες μπουζουκλερί, την ίδια στιγμή που οι αλυσίδες του χρέους έδεσαν ολοένα και πιο σφιχτά τα πόδια των μισθωτών. Καθώς το χρέος έγινε σταδιακά ο βασικός τρόπος διατήρησης ενός σχετικά καλού βιοτικού επιπέδου, οι χρεωμένοι εργάτες αναγκάζονται να δουλεύουν περισσότερο, να είναι πιο πειθαρχημένοι και να αντιλαμβάνονται τον εαυτό τους όλο και περισσότερο ως εμπόρευμα που ανταγωνίζεται τους υπόλοιπους ανθρώπους-εμπορεύματα στην αγορά εργασίας. Δίπλα τους υπάρχουν, φυσικά, τα πιο υποτιμημένα κομμάτια της τάξης, όπως οι περισσότεροι μετανάστες, καθώς και το προλεταριάτο των Βαλκανίων, της Αφρικής και της Ασίας που υπενθυμίζουν πολύ καλά την εναλλακτική που προσφέρεται από το κεφάλαιο.

Σ' αυτό το μηχανισμό, στις σχέσεις και τον ανθρωπολογικό τύπο που προκύπτει απ' αυτόν, επιτέθηκε ο Νίκος Ρωμανός και γι' αυτό το Κράτος, ο προστάτης του Κεφαλαίου, τον αντιμετωπίζει ως αυτό που συνειδητά επέλεξε να είναι: ένας αμετανόητος εχθρός του, ένας επαναστάτης!

Η επανάσταση δεν ξεκινά τη στιγμή που το 51% των καταπιεσμένων θα γίνει επαναστατικό, ούτε ξεκινά δημιουργώντας ένα μηχανισμό λήψης αποφάσεων. Εξελίσσεται και μεταμορφώνεται προκαλώντας ρωγμές στον καπιταλιστικό κόσμο. Στους αγώνες των καταλήψεων, στην άρνηση της εργασίας στις γραμμές παραγωγής, στην οικειοποίηση αγαθών απ' τα χέρια των καπιταλιστών, στο χτίσιμο νέων δομών και στο γκρέμισμα των παλιών, είναι πανταχού παρούσα η προσπάθεια να δημιουργηθεί "κάτι διαφορετικό".

Ο Νίκος Ρωμανός, με όπλο το σώμα του, μας καλεί όχι απλά να σταθούμε αλληλέγγυοι στο δικό του αγώνα, αλλά να τον υπερβούμε. Να εφοδεύσουμε διεκδικώντας χώρο και χρόνο, μέσα από νέες σχέσεις, στο εδώ και στο τώρα.

Ο Νίκος Ρωμανός εξεγέρθηκε. Εμείς; _____

αναρχική πρωτοβουλία Z.Z

Ιωάννινα, 05/12/2014

Αλληλεγγύη στο Νίκο Ρωμανό, όλοι/ες στους δρόμους